

NAPSUGÁR

2007. JANUÁR

GYERMEKIRODALMI LAP • LI. ÉVFOLYAM 577. SZÁM

*A Napsugár tanít, a Napsugár játszik,
a Napsugár szeret minket.*

Bene József, 1957

A Napsugár meséje

Egyszer régen,
1957-ben gyermeklap
született Erdélyben.

Ez volt a
címlapja,

és ezzel a mesével
köszöntötte olvasóit.

...Összegyűltek a
szülők. Volt közöttük
kovács, fuvaros és favá-

gó; orvos, mérnök, író; anyák, apák vegyesen.

Addig-addig tanakodtak, míg kitalálták: egy olyan jó barátot szeretnek nektek, aki segít a tanulásban, tanácsot ad, akit sohasem lehet megenni, mindig derűs és vidám, akár a napsugár.

Miután ezt kitalálták, kiadták a munkát:

A favágó menjen az erdőre, s vágja ki a fát. A fuvaros fuvarozza el a vasúthoz. A vasutas szállítsa el a papírgyárhoz. A papírgyári munkás csináljon papírost. Az író írjon szép meséket; a nyomdász pedig nyomtassa rá a meséket és képeket a papírosra, aztán csináljon belőle sok-sok újságot. Ezeket a postás tegye táskájába, s vigye el nektek.

Míndez megtörtént, s most ez az újság ott van a kezetekben. A neve: Napsugár. Fogadjátok szívesen, barátkozzatok össze vele.

A szerkesztőség, 1957

Kányádi Sándor, Méhes György, Fodor Sándor, Soó Zöld Margit ott volt az indulásnál, és máig kitart mellettünk.

A legelső emlékem a Napsugár indulásakor egy felejthetetlen élmény – egy kép.

Az akkori szerkesztőségünkben jövet, a Főtér és az Unió utca sarkán Hervay Gizike rohant velem szembe kezében lobogtatva az első Napsugarat. A nyomdából jött. Magam előtt látom mosolygós arcát, nagy, fekete, csillogó szemét. Csodálatos volt kézbe venni az első lapszámot. Úgy éreztem, én láttam először.

Soó Zöld Margit, 2007

Arz Helmut, 1957

Egyike voltam a Napsugár alapítóinak. Számталanszor kellett Bukarestbe repülnöm, mert bonyolult feladat volt megszervezni, elrendezni egy színes magyar gyermeklap ügyeit.

Az első számban, 1957 januárjában egy székely tréfával jelentkeztem. Aztán évekig nem volt alkalmam a Napsugárban tréfálkozni. Nem saját akaratomból, hanem mert eltávolítottak a lapról. De volt egy jóakaró munkatársa a Napsugárnak, aki, ha tehetett, beszorította a lapba egy-egy írásomat. Aztán változott a helyzet... Negyvenöt esztendeig voltam kitartó munkatársa a Napsugárnak.

Itt jelent meg 150 folytatásból álló sorozatom a magyarok őseiről és hőseiről.

Minden jót és még legalább fél évszázadot kívánok a Napsugárnak.

Méhes György, 2002

Akkoriban a kommunista hatalom parancsolgatott az országban. Beleszólt abba is, milyen versek, milyen képek jelenhetnek meg a Napsugárban. Megpróbálták elhíttetni, hogy a szocializmusban minden gyermek boldog és egészséges. Csak pirospozsgás, kacagó, pionírnyakkendőes fiút és lányt rajzolhattak grafikusaink.

Unipan Helga, 1970

Pista Bácsi igaza

Asztalos István, a Napsugár első főszerkesztője és kiváló prózáíró, igen jó érzékkel tudott szólni az Aprónéphez, mint egyenlő félhez: mindenfajta gügyögésnek ellensége volt. Ilyesmit nem is tűrt meg a lapban. Munkatársainkat is azok közül válogatta össze, akikről tudta, hogy ebben a döntő kérdésben számíthat rájuk.

No hiszen, nem is volt baj, amíg békében hagytak bennünket. Azonban a Ifjúmunkás Szövetség (a Napsugár gazdája) egyre türelmetlenebbül követelte a hangsúlyozottabb politizálást a lapban. Egy 6-10 éves gyerekek számára írt lapban! Tanácsstalánok voltunk. Végül Pista bácsi jött a megoldással: minden számnak lesz egy-egy vezércikke, amibe minden politikai mondanivalót beleszuszukálunk. Ezzel és néhány (többnyire fordított) verssel 2-3 oldalon „letudjuk a politizálást”. Nos, a lap belső munkatársai közül se Bajor Andor, se szerkesztőségi főtitkárunk, Farkas János (aki keményen tartotta a hátát minden politikai „baklövésünkért”), se Soó Zöld Margit, se én nem lelkesedtünk Pista Bácsi vezércikkötletéért.

– Mi az? Mit vonogatjátok a vállatokat? – förmedt ránk Pista Bácsi. – Igenis, minden számban lesz vezércikk!

– De Pista bácsi drága: a gyermek nem olvas el semmiféle vezércikket – nyüsztettem.

– Mit? Hát csak olvassa el a bűdös kölyök!

És irogattuk a vezércikkeket, közöltük a románból fordított „hazafias” verseket, hogy megjelenhessen a lap. A többi 22 oldalát pedig írtuk a magunk szája íze szerint. Így jelenhetett meg Veress Zoltán „Tóbiás és Kelemen”-je után az „Irgum-Burgum Benedek”, Hervay Gizella csodálatos „Kobak”-meséi, a tragikus sorsú Szilágyi Domokos káprázatos versei, Kányádi Sándor remekei, és az én Csipikém is. Ezeket aztán elolvasta az aprónép. Levelekben is meg-megszólították mesehőseinket, de a „vezércikkekről” nem érkezett olvasói reagálás. Ezeket csak az „elvtársak” olvasták, de azt kell hinnem, ők is unták, ezért tovább már nem is bolhászták a lapot – szerencsénkre. De az eltűrt, olvasatlan vezércikkeink nélkül számos remekbe szabott vers, mese nem láthatott volna nyomdafestéket „a diadalmas szocializmus” éveiben.

Fodor Sándor, 2007

Deák Ferenc, 1957

Soó Zöld Margit, 1980

Alig van Erdélyben olyan jelentős költő, író, grafikus, aki hosszabb-rövidebb ideig ne lett volna a Napsugár munkatársa.

A Napsugárban megjelent versekből, mesékből sok-sok gyermekkönyv született, amelyeket kedvvel olvashatnátok ti is, ha újra kiadnák őket.

Elegünk van már, elegünk.
Meddig kell még dideregnünk?
Mondják a kupá-cserepet megülő fagyos verebek.

Varjú körözget, billeget,
letácsol rigót s verebet.
Hogyha kedves a tollatok,
annyit ne sopánkodjatok.

Télen átál is nyaraló fecskének lenni volna jó,
csettegeti a porkahó alatt csőrölő kis rigó.

Megértem én már eleget,
ennél is zordabb teleket.
De olyat eddig sohasem,
hogy vége egyszer ne legyen.

Februári zsörtölődő, 1986

Kányádi Sándor több, mint

három évtizeden keresztül minden Napsugárba verset írt a gyermekeknek tele jókedvvel, játékkal, szó-muzsikával. De üzent a felnőtteknek is – titkosírással, a sorok közé rejtve úgy, hogy a lázadó gondolatok után szaglászó cenzorok ne értsék, csak a biztatásra, igazmondásra szomjas szülők, nevelők.

Bajor Andor, a Napsugár alapító tagja mosoly-varázsló volt. Humora jókedvre derítette az igazakat, és rákoppintott a hamisak orrára.

A jegesmedve egyre közeledett, a levegőbe szimatolt, s miután megérezte a fókabőr illatát, egyenesen

Feliciánnak tartott. Megállt a hős előtt, dühös morgással rávetette magát a fókabőr könyvre, s pillanatok alatt megette.

Így nyilvánvalóvá lett, hogy a titkot senki sem képes többé megfejteni.

Egy bátor egér viszontagságai, 1958

íj. Cseh Gusztáv, 1958

Páskándi Géza írói nagysága ott parázslik rövid meséiben, gyermekverseiben is.

A Kályha és a Tűz békességben éltek, naponta beszélgettek: duruzsoltak erről-arról. A Kályha nagyon szerette a Tüzet, a Tűz is a Kályhát.

Hanem a Tűz néha eltűnt a Kályhából, elindult világgá, s amikor visszajött, mindig más volt. A Kályha megkérdezte:

- Hol jártál, kedves Tűz?
- Barangoltam ungon-berken, még a világvégén is voltam. Taplót gyújtottam, szikrát csiholtam, lángot lobbantottam, emberek szívében is voltam.

Sajgott a Kályha lelke nagyon. Azt szerette volna, ha a Tűz csak benne van mindig, sehova sem jár.

– Nem ülhetek mindig a szoknyád mellett – mondta mosolyogva, tréfásan a Tűz.

A Kályha és a Tűz, 1968

Feszt László, 1968

Deák Ferenc, 1986

Ritkán ugyan,
de **Sütő András** is
írt a Napsugárba.

– Hogy és mint, szomszéd? –
kérdezte lépes mézes barátun-
kat egy bocsos medveasszony-
ság, aki ugyancsak vacsora végett
indult megszokott útjára a két mosdatlan
kölykével.

– Köszönöm kérdésed. Mézes heteimet
élem – dicsekedett lépes koma.

– Csak nem nősültél meg?

– Arra még nem jutott időm – rázta a fe-
jét a kanmedve, s elmagyarázta, hogy amit
mondott, szó szerint kell érteni. Egy idő
óta csak lépesmézet eszik.

Volt egyszer egy édesszájú medve..., 1986

Veres Zoltán
verses meséit a
gyerekek úgy
kapkodták, mint a
cukrot.

Hogy a vadász
fogvacogva
remegett a
cserefán,
Benci egyből
nagylegény lett.

– Gyere le, no,
gyere mán,
nem eszlek meg,
mert belőled
táncos embert
nevelek! –
kurjantotta
tele szájjal
Irgum-Burgum
Benedek.
Zergetollas
kalapjába
befűzött egy
karikát,
s láncra verve
hazavitte,
mint a kezes
barikát.

Irgum-Burgum Benedek, 1958

Deák Ferenc, 1958

Surány Erzsébet, 1972

Hervay Gizella
vitte be az akkori
szerkesztőségbe a leges-
legelső Napsugár számot,
de később is szívesen írt
nekünk verset és az örök-
értékű Kobak-meséket.

Kobak mindennap megmérte magát az ajtófélfánál. És furcsa módon min-
dennap nőtt egy kicsit, mégis mindenki nagyobb volt nála.

Egy reggel aztán elhatározta, hogy ő a legnagyobb.

Fogta a széket, az asztal mellé cipelte, felmászott az asztalra, és onnan
szónokolt a földön heverő játékoknak.

– Merje még egyszer azt mondani valaki, hogy az asztal nagyobb nálam, mert
úgy ellátom a baját, hogy megemlegeti!

A játékok összenéztek.

– Na mit hallgattok? Ki a legnagyobb? – húzta ki magát Kobak.

– Te vagy a legnagyobb! – kiáltották a játékok.

Kicsi-mese, 1972

A Napsugárban a legszigorúbb politikai tilalmak idején is jelen volt a magyar történelem, a népi kultúra, a klasszikus gyermekirodalom.

Több se kellett a töröknek. Még röptében elkapdosták a kenyérgolyóbisokat, szétszaggatták, keresték benne a kincset. Volt is minden harmadikban, negyedikben, ezekért aztán összemaradtak tízen-tizenketten.

Egy természetes janicsár elkapott egy golyóbist. Kettőtöri, hát egy rubintos karkötő fordul ki belőle.

Kincses Kolozsvár, 1973

Bene József, 1973

Méhes György lebilincselően és büszkeséggel mesélt népünk történelméről.

Csipike jó barátotok, de **Fodor Sándor** másik hőseit, a bajkeverő Fülöpkét is a Napsugárból ismerték meg az olvasók.

Megpillantottam az „édes paprika” feliratú dobozt. Ha már édes, nem baj, ha paprika – gondoltam, és ügyesen meghintettem a palacsintákat...

Egy óra hosszáig gurult a tábor a nevetéstől. A parancsnok ugyanis nem engedte meg, hogy az én adagomról leoszorjam az édes paprikát, amely úgy csipett, hogy könnyezett az ember szeme tőle. Azt mondta, a jó szakács meg is eszi a főztjét. És feljegyezték a tábori naplóba: Fülöp találmánya – a paprikás palacsinta!

A tábori élet szépségei, 1972

Unipan Helga, 1972

Bálint Tibor felejtethetlen meséi igaz emberiségre tanították olvasóinkat.

Eleinte olyan jól megvoltunk egymással, akár két testvér. Még örvendtem is, amikor mellé kerültem a bentlakás közös tanulószobájában. Fenyvesek illata és báránybőr szaga áradt a tolltartójából is. S ha a szilencium, vagyis a szigorú csend idején egy percre megfeledkezett magáról, rajzolni kezdett.

S örökké ugyanazt rajzolta: szép cigája és merinói juhokat, mintha vakációban haza akarná terelni azokat Csomafájára. Én kifliket meg kalácsokat elevenítettem meg a papíron, és suttogva cserélgettük termékeinket.

Örökbéke Bereckivel, 1983

Andrács Zoltán, 1983

Jánky Béla sok-sok verses játékkal, nyelvtörővel ajándékozta meg a gyerekeket.

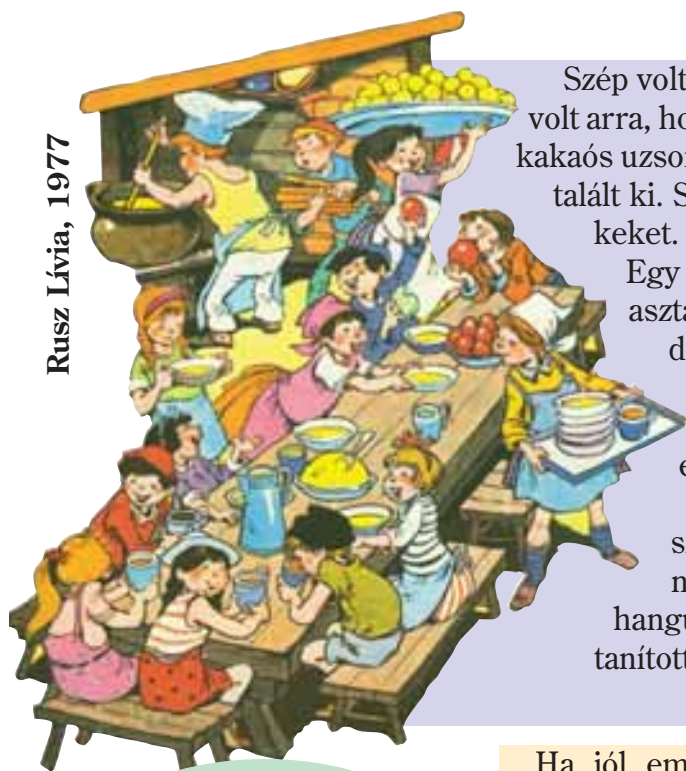
Egy lapáttal, két lapáttal, tehetsz hozzá talicskával, mindig fogyni látod; ha elveszel egy lapáttal, akár egész talicskával, mindig nőni látod.

Mi az?, 1986

Deák Ferenc, 1986

Rusz Lívia, 1977

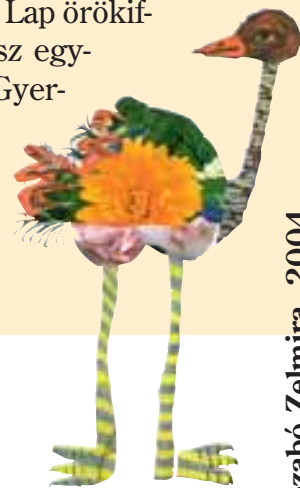
Szép volt a szerkesztőségünk, barátságos, tágas, alkalmas volt arra, hogy az olvasókat vendégül láthassuk egy kalácsos, kakaós uzsonnára, amit Asztalos Pista bácsi, a főszerkesztőnk talált ki. Szépen megterített, hosszú asztal várta a gyermekeket. Melegszívű, vidám házigazda volt Pista bácsi. Egy alkalommal meghívott vendég is ült mellette az asztalfőn: Szegő Júlia zenetudós és népdalgyűjtő, aki dolgozott a Napsugárnak. Miután feltaláltuk a kakaót és talán dobos tortát is, Júlia néni vidáman felpattant, és énekelni kezdett: „Ti csak esztek, isztok, engem nem kínáltok – ez nem szép!” Váratlan volt a hatás, a gyermekek dermedten szorongatták a kakaós csészét, és büntudatosan nézték a tortát... Júlia néni nevetése oldotta fel a hangulatot, aki ezek után még sok kedves mondókát tanított a gyermekeknek.

Soó Zöld Margit, 2007

Ország, város, fiú, leány, növény, állat... Mindenről mesélt a Napsugár a gyerekeknek. A növények, állatok csodás világában **Bitay Éva** barangol. Mióta is?

Ha jól emlékszem, 41 éve írok a Napsugárba. Nagyon hosszú idő ez, egy egész emberöltő! S most, visszatekintve, ámulva látom, hogy csoda történt: míg jómagam és akkori olvasóim azóta jócskán megöregedtünk, a Lap örökifjú maradt! Hogy lehetséges ez? A válasz egyszerű: azért maradhatott fiatal, mert a Gyermekhez szól, gyermekek olvassák, és részben ők is írják. Ezért árasztja töretlenül a fényt és a meleget, mint névadója, a napsugár.

Bitay Éva, 2007

Szabó Zelmira, 2004

Tollas Júlia, 1958

Marton Lili a hajdani Napsugár-olvasók kedvence volt.

Lászlóffy Csaba ritkább, de kedves vendégünk.

A babaklinika várószobájában a csacsi rémülten nézgette az ott várakozó betegeket: egy félszemű babát, egy agyarnélküli elefántot, egy medvét, amelyből kóc lógott ki, s egy sörény- és faroknélküli lovat. Nyílt a rendelőszoba ajtaja, s az orvos kiszólt.

Füles és Pamacs, 1958

Jégvirágos, fényes ablak mögött régi szentek laknak. Szél elöl az éjszakában gerle gubbaszt a homályban. Nap süt, fagyvirágok fogynak; jégajakkal rámotyognak a szentek a napsugárra, s megrebben a gerle szárnya.

Templom-tér, 1996

Forró Ágnes, 1996

Markó Béla

Napsugár-verseiből
a kicsik felé
megértés, derű, a
nagyok felé biztatás
áradt.

A mérges tigris macskaként dorombol,
fél a veréstől, fél az ostoroktól.

Szemében meg-megvillan vad haragja,
de bólogat csak némán jobbra-balra.

Nem véti el a tüzes karikákat,
elvégez mindent, amit megkívánnak.

Ám szelídíthetik, szelíd sosem lesz,
szelíd tigris nincsen, csak engedelmes!

Állatszselídítés, 1987

Arz Helmut, 1957

Kovács András Ferenc és ifj. Feszt László négykezeséből messzezenő vidámság született.

Visky András sorai hitről és jóreménységről vallanak. 1989 előtt burkoltan, utána nyílt bizonyossággal.

Csintalandi Krisztián lombot ráz az égi fán:
csillagok potyognak,
kőkutak kotyognak.

Fenn az üstökösfény rezge őszi repkény,
s Csintalandi Krisztián lombot ráz az égi fán.

Leble pille pottyán,
hold a tóba tottyán,
s lombot ráz az égi fán,
hogya kedve szottyán,
Csintalandi Krisztián.

Köröcskéző, 1986

Ébredj, napsugár,
Csupa köd a határ,
Didereg a madár,
Va-vacog a bogár,
Ébredj, napsugár!

Hozz, ó, hozz új életet:
A festőnek színeket,
A költőnek rímeket,
A leánynak gyöngyöket,
A fiúnak könyveket,
Nagymamának éveket.

Hozzál, hozzál jó időt,
Tiszta eget, tüzelőt!
A matróznak kikötőt!
Marasztald az elmenőt!
Bátorítsd az ébredőt!
Vigasztald a verselőt!
Ébredj, napsugár!, 1988

Andrácsy Zoltán, 1988

Hát az vajon mi lehet,
a magasban mi lebeg?
Szelek szárnyán feszülő,
színes sárkányrepülő.

Ez aztán a csoda jó!
Bátorságra oktató
valós álmom – repülés,
légtengerbe merülés.

Aki ott fenn szállva száll,
a sasokkal cimborál.
Nincsen dolga semmi más,
csak a boldog suhanás.

Sárkányrepülő, 1988

Jancsik Pál az a ritka felnőtt, aki tudja, mi van a gyermek fejében – és szívében is.

Árkossy István, 1986

Palocsay Zsigmond
szinte mindent tudott a
természetről, az emberi
lélekről és
a költészetről.

Bak Sára, 2004

Művészházaspár.
Cseh Katalin megírja,
és férje, **Székely Géza**
már illusztrálja is a
Napsugár-verset.

Nap, nap, nap,
arany szalmakalap,
aranylabda,
aransapka,
aranyló gyöngy,
arany göröngy,
égi tálcán
arany-falat,
felleg arcán
arany-maszat.

Nap, nap, nap,
el ne hidd magad!

Nap(sugár)-mondóka,
2007

Dohog, morog az Űrhajós:
— Az utazás elég bajos.
Ki gyanítja, mitől félek?!
Ha mennykő jó — félretérek.

Ám az űrkacat... az aggaszt.
Űrmelósok marka szalaszt
csavart, laposfogót felém;
döglött szputnyik szédül elém.

Itt is szemetel az ember...
Őcsém űrkukákat tervel.
Csapj fel, pajtás! — Aki szemes,
holdudvarban lesz szemetes.

Űrhajósgond, 1993

Venczel János, 1993

**Lászlóffy
Aladár**

50 éve ajándé-
kozta meg a
Napsugár ol-
vasóit a mű-
veltség, a
belső derű és
a humor vers-
sziporkáival.

Ahogy jövök fel a hegyre,
a Napsugár süt rám egyre,
ilyen örömet csak az hoz,
hogy közeledem a Naphoz,
szalonna süll kalapomon,
jobbról a kenyeret hozom,
balról szép szál zöldhagymával
birkózom a jóévtággal...
Minden egyéb csupa emlék
hogyha mégis mást is ennék...

Früstük, 2007

Egyed Emese

verseinek lelke és formája
oly fényes, oly gazdag!
Miért nem ír minden
Napsugárba?

Pallót fonsz, biztató sugár
Patak, tisztás fölé.
Biztatód a pityeredőt:
egész világ övé.

Egész világ tied, rigóm,
tücsköm, kék havasom.
Barátságos sugár alatt
kék ég az ablakom.

Pártát fonsz, biztató sugár,
tavaszba öltözöm.
Árnyék házából tréfaszó –
vén nevetés köszön.

Sok kérdés, még több felelet.
Játékos óra jár:
mérld jókedvem jó idejét,
vénifjú Napsugár.

Rajzfűzet, 2007

Ez a néhány oldalas válogatás csak töredéke annak a sok-sok irodalmi, képzőművészeti kincsnek, ami 50 év alatt megjelent a Napsugárban.

Kincsesládikó

Nem tudom, hogyan esett, de íme, ötven éves a Napsugár. Amilyen fiatalosan tartja magát, nem gondolná az ember, hogy fél évszázada eszi már a papírt, issza a nyomdafestéket. Sehol egy ránc rajta. És a színek, azok sem fakultak. El kell árulnom egy féltve őrzött titkot. Annak idején, amikor nem a fotelben, hanem az iskolapadban olvastam a Napsugárt, tulajdonképpen nem is olvastam. Bizony. Akkoriban, ha olvasni akartam, Csipikét olvastam, Winnetou-t, az Egri csillagokat. Ezekre mind emlékszem is. A

Napsugárt néztem. Bámultam. A rajzokat, a színeket, azokat szerettem, és a fejtörőket.

Biztosan azért, mert festő vagy matematikus szerettem volna lenni. Sajnos egyik sem lettem. De ma is azt gondolom, hogy a világ legboldogabb emberei azok, akik a grafittal, ecsettel bánni tudnak. Akik abból, amit látnak, külön világegyetemet varázsolnak a papíron úgy, hogy mindannyian az ő szemükkel kezdünk látni. Igazság szerint, bármennyire furcsának tűnik, ezt kaptam én a Napsugártól, főként Deák Ferenc és Soó Zöld Margit rajzaitól: a vonal örömét, a képek elbűvölő kavargását. Így tanultam meg, hogy nem csak az ős gyönyörű, elszabadult, lángoló színeivel; nem csak a virágzó tavasz; nem csak a búzakaralással és cseresznyékkal mosolygó nyár, hanem a száraz ágak szeszélyes sormintáival díszített, jégkristályos tél is. Hogy szép a csupasz dombhát, miniatűr barrikával és ágas-bogas szamártövissel, vagy az agancsán holdat egyensúlyozó magányos szarvas. Biztos vagyok benne, hogy mindannyian megtalálhattuk a Napsugárban azt, ami szívünkhöz legközelebb áll. Talán emiatt illeti igazán köszönet azokat, akik ötven éve nem hagyják ezt a lélekből és papírból összegyúrt kincsesládikót elveszni.

László Noémi, 2007

László Noémi
a büszkeségünk. Lám,
nemcsak 1957-ben, hanem
2007-ben is a legjobb
szerzők a
munkatársaink.

Szilágyi Tosa Katalin, 2006

Unipan Helga, 1998

Asztalos István
után évtizedeken át **Farkas János**
kormányozta a Napsugár-hajót. Nem volt
könnyű az igényes gyermekirodalmat átmenteni
a pártparancsok és tilalmak sziklái között.
Utána rövidebb ideig **Tar Károly** és **Murádin Jenő**
vezette a szerkesztőséget. 1990-től a Napsugár
is fellélegezhetett: a politikát örökre száműztük
lapjairól. Ekkor ismét Farkas János, majd
1992-től **Zsigmond Emese** lett a
főszerkesztő.

A mese itt nem ér véget, csak lassan elérkezik a mába. 1990 óta külső hatalmak nem szólnak bele abba, hogy milyen legyen gyermeklapunk. Hála a bennünket választó 20000 gyermeknek, sok ezer tanítónak, szülőnek, nagyszülőnek, az anyagi gondok miatt sem futott még zátonyra a Napsugár.

Hajónk „repül” – felétek, gyerekek. A mai legénység (épp a szűkös anyagiak miatt) mindössze hat tagú. De külső munkatársak, nagyszerű írók, grafikusok, szakemberek egész serege segíti munkánkat.

Gyuri bácsi és Karcsi bácsi minden kis szigetre kitzúzná a Napsugár-zászlót.

Kalózik manapság is leleselkednek ránk: az igénytelen szórakozással csalogató gyermekmagazinok, az olvasásról leszoktató túl sok tévzés, számítógépezés, a közöny, az unalom. De mi nem hagyjuk magunkat, mert tudjuk, hogy hajónk telis-tele van kincssel, aminek el kell jutnia hozzátok.

Veronka néni vigyáz, nehogy zátonyra fussunk.

Emese néni biztos kézzel kormányozza a hajót.

Ildikó néni kihalássza az új megrendelőket.

Kati néni tengernyi színből, képből válogat.

Ládaszám hozzuk anyanyelvünk drágaköveit, aranyáblákon történelmünket, kelmébe szöve hagyományainkat, pergő gyöngyszemekben a játékot, a kacagást. És mindig van nálunk egy korsónyi a halhatatlanság vizéből, a szeretetből. Kikössünk nálatok?

**Kovács Katalin
tanító osztálya,
Margitta**

Először a keresztretjvényt böngészem, töltöm ki, előbb a kicsiket, mert azok egyszerűek. Miután megvannak, rátérek a nagyra, s azt próbálom kitölteni.

Moldvai Tímea

Nagyon tetszenek Kiss Bitay Éva állatokról szóló oldalai. Nagy részét kiolvasom a Napsugárnak. Nagyon kedvelem, mikor ajándékot kapunk.

Nagy László

Most beteszlek a szekrénybe, hogy máskor is olvassalak. Szia!

Ecsedi Flóra

Inkább a Napsugárt olvasom, mint a könyvemet. Az a jó, hogy minden hónapban új és új Napsugarakat kapunk. **Híri Krisztián**

Ezzel a folyóirattal sokkal szórakoztatóbb az élet.
Blaskó Csenge

Napsugár, Napsugár,
Csakis téged várunk már!
Kérlek, ne hagyj el minket,
Mert ha elhagysz,
Búsak leszünk nélküled.
Borsi Emőke Réka

A Napsugár szép és jó,
Pont nekünk való.
Ha megjön, csak azt mondom:
– Gyerünk, olvassunk!
Tatai Csilla

**Csavar Erzsébet
tanító néni
tanítványai a brassói
8-as Iskolából**

Gratulálok a nyerteseknek, és én is szeretném, ha a legjobb lennék a lapjaikban és a tanulásban. Minden hónapban megveszem a Napsugarat, és szívesen elolvasom. **Kósa Levente**

Szeretnék a Napsugárban olvasni a dinoszauruszokról, a technikáról és a világűr titkairól.

Bonczhidai Tamás

Köszönöm, hogy létezel,
mert amikor unatkozom, belőled olvasok.

Sándor Szilárd

Megismerkedünk hazánk különböző településeivel, azok lakóival és szokásaival. Köszönjük, hogy minden hónapban pontosan elküldik a folyóiratot.

Veres Hunor

**Aradi gyerekek kezében
a Napsugár-staféta.**

**Szerkesztőségünkben ragyogtak
a margittai napocsák.**

Sokat olvastam, olvasom
és olvasni fogom.
A Napsugár nekem a fény.
Kocsis Szylvia

Én két gyönyörű Napsugarat ismerek. Azt, ami ragyog az égen, és azt, amelyik tudással tölti meg a fejem.

Scurtu Evelyn Vivien

Mikor egy rajzom bekerült, többet is készítettem a boldogságtól. **Gergely Jessica**

Nagyon várjuk az őszi Napsugarakat és a meglepetéseket!

Gyergyóditrói olvasóink a szerkesztőségben.

Van két testvérem, és hamarosan születik még egy. Mi, a család nagyon szeretjük olvasni a Napsugarat. A rejtvényeket együtt oldjuk meg.

Simon Kinga, Szilágycseh

Még találj ki, kérlek, sok jó rejtvényt, olyant, amelyet én is meg tudok fejteni!

Nyitrai Dávid, Mikóújfalu

Nagyon várjuk, és örülünk minden hónapban az új gyermeklapnak, amely az osztályunk kedvence. Először mindig megoldjuk a rejtvényeket, majd végigböngésszük. Nagyon ötletes, minden megtalálható benne, ami minket érdekel: kézimunka-ötletek, szép dallamú énekek, érdekes mesék, történetek. Részt szeretnénk venni a pályázatokon is.

**A szovátai S. Illyés Lajos Iskola
III. B osztálya**

A barátokkal jót kacagunk a vicceken. Az órarendnek is hasznát vettem. Jó, hogy meg lehet ismerni más gyerekeket és a munkájukat. Többször beküldtem, de sajnos még nem nyertem.

Debreczeni Tamás, Kolozs

Jól éreztem magam a Tapsi Napsi társaságában. Nagyon tetszenek a mesék, keresztrejtvények és kézimunkák!

Gödér Gyula, Érköbölkút

Mióta iskolába járok, elhalmoztál sok mesével, érdekes történetekkel, kézimunkával, rejtvényekkel és sok szép színes képpel.

Muntean Anita, Felsőboldogfalva

Nemcsak olvasói szeretnénk lenni a Napsugar-nak! Ezért úgy gondoltuk, mi is részt veszünk ebben a számunkra új játékban, a gyűjtögetésben. A sok rejtvényt szívesen fejtegetjük, és a poszter is gyönyörű. Várjuk az új Napsi füzet megjelenését. „Kevesen, de lelkesen” —

**Zelicskovics Ilona tanító néni
csedregi tanítványai**

Szeretném, ha több lenne benne a mese, de én így is szeretem.

Szilágyi Emőke, Beszterce

Kedves szerkesztőség, vicces észfejtők voltak a Napsugarak, sok jót tanultam belőlük, köszönöm, hogy csináltak egy ilyen folyóiratot, amit én mindig veszek.

Szántó Lajos, Rugonfalva

Nagyon jók a Napsugarak. Majd meg fogjuk látogatni a szerkesztőséget!

György Szende, Csíkmenaság

Nagyon szeretem a Napsugarat, sok jó dologgal megismerkedhetek.

**Bálint Gellért,
Csobotfalva**

Szerkesztőségi tere-fere a margittai gyerekekkel.

Szerintem a Napsugár a legszebb, gyerekeknek való újság.
**Ghiță Andrea,
Kolozs**

Nagyon szeretjük olvasni a Napsugár minden egyes témakörét, nagyon sokszor felhasználjuk kiegészítő tanulmányként a különböző tantárgyak keretében. Jövőre is hűséges megrendelői leszünk kedvenc gyermeklapunknak.

Gáll Ida tanító néni és csíkszentdomokosi tanítványai

Elekes Aranka és Simó Ibolya tanítványai köszönni a jegyet a **a szentegyházi Tamási Áron Iskolából**

Szeretnénk megköszönni a jegyet a botanikus kertbe, és a könyv is nagyon tetszik. Sokat olvastunk már belőle. Különösen szeretjük a Testvérek kuckóját, a Rejtvénypályázatot és az állatokról szóló leírásokat. Reméljük, ezután is ilyen lesz a Napsugár. Érdekességekkel teli.

A szentegyházi V. B osztály

Versenyeiden részt veszünk,
Így dicséretet nyerhetünk,
Szép poszttereket adsz nekünk,
De ne aggódj,
Mert téged nem csak ezért veszünk!

Bedea Tamás

Micsoda csoda egy színes rajz,
Annyit rajzolsz, amennyit akarsz,
Szép, színes írások, mesések,
Lila kérdések, nehezek.

Tánczos Andrea

Napsugár, Napsugár,
Oly szép, mint a nyári táj,
Örömünk odaszáll.
Napsugár, gyere már,
Mert már mindenki vár.

**Bagoly Orsolya,
Nagy Dalma, Kovászna**

Kedvencünk a Napsugár,
Minden gyermek arra vár.
Sok-sok mesét élénk tár,
Versek is vannak benne,
Mindenki meg van elégedve.
A Napsugár nagyon jó,
Minden diáknak való.

**György Emőke,
Péter Tünde**

**Szatmárnémetiből
Nagykárolyba vándorolt
a staféta.**

Éppen az autóbuzson vagyunk,
És a Napsugárról álmodozunk.
Tőle nyertük ezt a kirándulást,
Nagyon jó az utazás.
Már nagyon régen vártuk,
Hogy a Botanikus Kertet megcsodáljuk.
Köszönjük a Napsugárnak,
Hogy ilyen jó lapot kitaláltak.

A szentegyházi V. A osztály

Búcsúzunk a tanító néninktől, akinek gondoskodása mellett apró, zöld almáskáink szép pirosra megérték. De tőled is búcsúzunk, aki a barátunk voltál. Az elmúlt évek alatt sok szép, izgalmas, szórakoztató olvasmányt, feladványt, rejtvényt adtál, közben melegedhettünk sugaraidban, szeretetedben. Kívánjuk, hogy még sok-sok gyerek elfogadjon barátjának.

**Komáromi Judit tanító néni tanítványai
a zilahi Iuliu Maniu Iskolából**

Csíkszeredai olvasóink a József Attila Iskola színpadára varázsoltak fényes napsugarakat.

Belőled tanultunk sokat,
Imádtuk a jó olvasmányokat,
A gyönyörű képek elkápráztattak,
Minket és sok ezer olvasódat.

S most, hogy ötven éves vagy,
Örül neki kicsi s nagy.
Boldog születésnapot kíván
Minden iskolás Kovásznán!

Dombi Dalma, Kovászna

Minden oldalt elolvastunk. Reméljük, hogy még nagyon sokáig fogsz létezni a gyerekek örömeire. Várunk ezután is újabbnál újabb ötletekkel, érdekességekkel.

**A kézdívasárhelyi
Turóczi Mózes Iskola III. A osztálya**

Köszönjük szépen a belépőt és az írók, költők arcképeit. Meg is fogjuk látogatni az állatkertet. Reméljük, hogy a bot és a könyv hozzánk is eljut. Mi, ötödikesek más iskolába megyünk, de a tanító néni megígérte, hogy szól, és a többiekkel együtt kötünk a botra szalagot, és ragasztunk az albumba képet.

A küüllőkeményfalvi ötödikesek

A tanító néni sokat mesélt az Illyefalván töltött táborról, melynek jelszava „Jókedv és buzgalom” volt. Úgy döntöttünk, mi is szerencsét próbálunk, s ha a táborba nem is sikerül eljutnunk, néhány szép könyvvel gazdagabbak leszünk.

A kárásztelki másodikosok és Szabó Angéla tanító néni

Ma tudtam meg, hogy nyertem a Napsugár gyermeklaptól! Szeretném tudni, hogy a nyereményem mikorra ér haza? Mert úgy örvendek, hogy nem tudok egy helyben ülni! **Balázs Orsolya, Lupény**

Nagyon örülök az ajándéknak. Meglepetés volt számomra a mellékelt üdvözet, melyet ismerőseim körében is boldogan felolvastam.

Deák Erzsébet, Kökényesd

Megkaptam a bélyegyűjtésre az ajándékot. Örültem, és nagyon-nagyon szépen köszönöm.

Lukács Attila, Felsőcsernáton

Gyergyószentmiklóson kiállítás nyílt a Napsugártól nyert ajándékokból, oklevelekből.

A nagybányai Napsugár-ünnepségről film és újságcikk készült.

Szászrégenben is ünnep volt a staféta érkezése.

Nagyon szépen köszönjük a csodálatos és értékes ajándékot, további jó munkát kívánunk.

A tekerőpataki II. osztály Nyelvőr Vitézei és a tanító néni

Határtalan örömben volt részünk, amikor kibontottuk a tőletek érkezett csomagot. Alig akartuk elhinni, hogy az Irkafirka pályázaton dicséretet nyertünk.

Áldás kísérje munkátokat!

A tordaharasztoni IV. osztály

Kellemes meglepetésben volt részem, amikor megkaptam a nekem küldött jutalmat, és boldogan olvastam nevemet a nyertesek között. Nagyon szépen köszönöm!

Bíró Csenge, Szentmáté

Köszönöm szépen a könyvet, ígérem, hogy minél hamarabb kiolvasom.

Kedei Barbara, Marosvásárhely

Leghamarabb a keresztrejtvényeket oldottuk meg, de az állatokról szóló részeket is kíváncsian olvastuk, a közmondásokat összegyűjtöttük, lemásoltuk, a meséket az olvasónaplóba bevezettük. A bélyegeket nagy reménnyel gyűjtöttük.

A marosvásárhelyi Sportliceum III. B osztálya

Szeretek bármit megfejteni, szeretem a vicceket, a meséket és verseket, szeretek rajzolni, festeni, szeretem a posztereket, főleg azért, mert szépek, mert állat van rajtuk, és mert már nagyon sok van. Egyszóval: szeretem a Napsugarat.

Magdó Dorottya, Marosvásárhely

Ezúton szeretnénk megköszönni egész évi fáradozásukat. Sokat tanulhattunk, új mesékkal ismerkedhettünk meg, érdekes rejtvényeket fejthettünk.

A marosvásárhelyi F. Schiller Gimnázium tanulói

Marosvásárhely főterét is meghódította a Napsugár-csapat.

Marosvásárhelyi olvasóink az olimpiai lángot még nem, a Napsugár-stafétát már hordozták.

A marosvásárhelyi T. Vladimirescu Iskola tanítói és gyermekközössége

Az a kívánságom, hogy még sok évet érjen meg, hogy a gyerekeim és az unokáim is olvassák!

Kovács Annamária

Ritkák az ünnepnapok. Ritkák, de fényesek. Elszóródnak életünk során, mint nyakláncon egy-egy nemes, ritka kő.

Ilyen ünnepnap a Napsugár ötven éves évfordulója is. Ünnepnap, mely a mindennapokból előragyog, s köszönetet mondat az olvasóval: gyerekekkel és nevelővel.

Mennyi gyötrődő gondolat, odafigyelő keresés, tervezés, mennyi akarat, munka és idő kell ahhoz, hogy sikeressé, vagy – talán még fontosabb – szeretetté, várva várttá váljon egy folyóirat!

A szerkesztők sosem mérlegelték ezt. Szolgálták alázattal ötven éven át a magyar szót, építkeztek felelőséggel, jövőssé hittel.

Nem kívánhatunk jobbat, szebbet ezen az ünnepnapon, mint a folytatást. A lelkünkben lévő bizonyossággal mondjuk, hogy nem lehet könnyű, de: érdemes volt, érdemes lesz.

*

Nekem legjobban a dalocskák tetszenek. Minden egyes Napsugárban szeretet van, ezért szeretik annyira a gyerekek ezt a folyóiratot!

Forró Izabella

A rajzok is szépek. Szerintem jó ötlet az, hogy a gyerekek küldjék be, amit tudnak, mert büszkének lehetnek önmagukra. Ha valakinek születésnapja vagy névnapja van, előveszem a Napsugaraimat, hogy nézzek belőlük kézimunka-ötletet.

Bakó Blanka

Büszkék vagyunk, mert bélyeggyűjteményünkkel megnyertük a Nagyjaink című gyűjteményt, és a Napsugár Kör tagjai lettünk.

Kardos Tamás

Osztálykirándulás alkalmával találkoztunk a Napsugár szerkesztőség néhány tagjával és Fodor Sándor író bácsival. Adja Isten, hogy még unokáink is olvashassák!

Fülöp Sándor

A marosvásárhelyi M. Viteazul Iskola IV. D osztálya és Gábor Lizetta tanító néni

Csíkszeredába a kápolnásfalvi gyerekek vitték a Napsugár-stafétát.

Szüleim is, amikor diákok voltak, olvasták, és nagyon szerették. Most is belelapoznak, és fontosnak tartják, hogy együtt olvassunk belőle.

Doma Botond

A bánatos gyerekek arcára mosolyt csal, és büszkék, ha a nevük megjelenik a lapban.

Radu Éva Claudia

Szeretnénk sokkal többet megtudni a Napsugár dolgozóiról.

Orbán Norbert

Nagyon szeretem olvasni a Napsugarat. Kösz nektek ezt a lapot.

Budai Hunor, Marosvásárhely

Gyergyószentmiklóson a Fogarassy Mihály Iskola udvarán ünnepeltek a Napsugár régi és új barátai.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy erdő. Rengeteg állat élt ott. Róka, medve, őz, bagoly. Mindenki szerette egymást.

Egy nap nagy szél támadt. És mit hozott? Egy Napugarat. Az állatok elkezdtek tanakodni:

- Ez vajon mi lehet? – kérdezte a nyúl.
- Egy gyermekújság – mondta a veréb, hisz ő már járt a városban.
- A címe Napsugár – huhogta a bagoly.
- A kölykeink tanulhatnak belőle – szolt közbe farkas anyó.
- Hozzunk nekik! – kiáltotta a róka.

Így hát elindultak a városba. Sok kaland után megérkeztek. Vásároltak Napsugárt, aztán irány haza. Otthon már nagyon várták, hogy olvassanak belőle. Ez lett a kedvenc olvasmányuk, akárcsak nekünk.

Oltean-Péter Boróka

Pop Ágnes tanítónő osztálya a marosvásárhelyi Bolyai Farkas Líceumból

Elsősöknek Szivárvány, A többinek Napsugár, Kívánom, hogy így legyen, Amíg tart a szép világ.

Magdó Sándor

Színes Napsugár-ünnep Aradon.

Minden hónapban nagyon várom a Napsugár érkezését. Szeretek rejtvényeket oldani, rajzolni és olvasni belőle, most is nagyon örültem, mikor megláttam a nevemet a levelezők között.

Jakab-Péter Emese, Négyfalu

El sem hiszem, hogy 50 éves vagy.
Bárcsak ötszáz évet élnél!
Olyan vagy nekem, mint az édesanya,
Tanítgatsz, megneveltetsz.
Örülök, ha társaságodban lehetek.
Sosem hagyok ki egy oldalt sem. A napsugaras bácsi amikor belép, máris izgatott leszek, hogy vajon milyen az új Napsugár.

Nagyon szeretnék Napsugaras bácsi lenni. Imádom a Napsugárt. El kell búcsúznom, de ne szomorodj, mert szeretlek.

Napsugár, szeretünk, szívünkben élsz!

A kézdivásárhelyi

Petőfi Sándor Iskola III. A osztálya

Sok jó ember... érmihályfalvi látogatóink épp hogy befértek a szerkesztőségbe.

Elindult egy kis csapat
Vigan kirándulni,
A Napsugárt és
Botanikus Kertet
meglátogatni.

Mi pedig köszönjük
a kedves ajándékot,
cserében hoztunk verset
és sok rajzot.

Selek Edina, Zsibó

Ablakomon besüt a napsugár,
asztalomon nyitva a Napsugár.
A napsugár beragyogja a szobám,
örülünk neki: én és a Napsugár.

**Kiss-Ferenczi Sára,
Székelyudvarhely**

Köszönjük szépen a szeptem-
beri és az októberi Napsugarat,
vidámabbá, színesebbé teszi min-
dennapjainkat. Reméljük, még
sokszor megörvendeztetesz min-
ket.

**Sólyom Andrea tanítónő
osztálya a zilahi
M. Eminescu Iskolából**

Talán szabadságra
ment Kószabósza?
Már mindenki
hiányolja!

**Sipos Brigitta Beáta,
Szalárd**

**Zsibói
olvasóink
ötödikes
korukban is
hűek
hozzánk.**

Főleg a viccek tetszenek benne, de a Testvérek kuckóját is szeretem. Egyszer nagy hasznomra vált az egyik szám, mivel a természetfüzetbe Budapest nevezetességeiről kellett írni, képet ragasztani, és a Napsugár sokat segített.

Póti Botond Tamás, Budapest

Nagyon örülünk annak, hogy ebben az évben is a Napsugár és a Szivárvány olvasói lehetünk. Sajnáljuk, hogy mi csak ilyen kevesen vagyunk. Az évfordulón legyen egy buli, amelyet végig filmezzenek, és küldjenek egy-egy felvett minden iskolának vagy akár egy-egy fényképet, mert nagyon meg szeretnénk ismerni a Napsugár és a Szivárvány szerkesztőit.

**Forrai Jenő Attila tanító bácsi
és a tacsí kisikolások**

Amikor még kicsi voltam,
A Szivárványt lapozgattam.
De most már, hogy nagyobb vagyok,
Napsugárt is olvasgatok.

Minden hónap eleje
Napsugárnak ideje.
Sötétben is világít,
Sok kis buksit okosít.

Ez a sugár nem éget,
Csak szépeket mesélget.
Havonta, ha kézhez kapom,
Nagyon gyorsan kiolvasom.

A szilágyosmlyói III. B osztály

Az állatokról szóló részt azonnal elolvasom. Sok hasznos dolgot megtanultam, amiről addig nem is hallottam. Kívánok jó vakációt, hogy majd az ősszel újra meglephessenek hasonló szép folyóirattal!
Dombi Anetta, Küküllőboldogfalva

Nagyon szeretem a Napsugárt, sokat tanulok belőle. Nagyon vigyázok rájuk főleg most, hogy kistestvérem született. Szeretném majd megmutatni neki is, hogy milyen volt az én időmben a Napsugár.
Taburán Stefánia, Marosvécs

A napsugár igazi jó barátom, sokat tanulok belőle, nagyon sok házi feladat megoldásában segít, mivel mindent megtalálok benne.
Ördög Roland, Marosvécs

Esténként, mikor unatkozunk, elővettük, olvasgattuk, és nagyon jól szórakoztunk. Még soha semmit nem nyertem. A múltkori Napsugár megfajtással aztán nyertem egy meséskönyvet. Jól esett.
Dohi Gabriella, Kőszegremete

Nagyon szeretem a Napsugarat, s össze is barátkoztam Rejtvénykirályal és Maszat Művésszel. Remélem, megtetszik neked a rajzom. De ha nem, az sem baj, szívesen küldtem!
Jakab-Tatár Edina, Tekerőpatak

A tanév véget ér, és én szomorú leszek, mert hiányozni fogsz nekem. Ne felejts el engem, mert iskolába megyek a magyar tagozaton.
Moarcás Ana, Keresztvár

Köszönöm az osztály nevében is, hogy két éven át veled versenyezhattünk.
Nagy Mária Julianna, Mezőpanit

Kimondottan örülünk a Napsugár havilapnak, és azt kívánjuk, hogy még sokáig olvashassuk!
A felsőcsernátoni IV. osztály

Köszönjük az ajándékot, és nagyon örülünk neki. Nagyon szeretem a lovakat, és örülök, hogy készíthetek, bár nem igaziak, mégis érdekesek.
Gyarmathy Tímea, Nagybánya

Izgalommal, kíváncsisággal nyitjuk ki a Napsugárt Gyuri bácsi minden érkezése után.

Most, hogy V. osztályba lépünk, kívánjuk a tanító nének, hogy négy év múlva egy újabb csapattal versenyezhesen a Kőrösi Csoma Sándor Országos Anyanyelvi Vetélkedőn.
Kiss Mónika, Gyergyóditró

Szalog a temesvári kislányok hajában és a Napsugár-vándorboton.

Gyönyörködünk sugaradban,
Mely mindig úgy ragyog,
Az év minden évszakában
Miránk mindig mosolyog.
**Ferencz Adrienn,
Marosvécs**

Tanulunk belőled sok jót,
Mesét, tudományt sokszor,
Élj még sokáig nem csak jövőre,
Millió gyerek öröme.
Tatai Márk

Szép vagy, jó vagy, Napsugár,
Sok gyerek ma téged vár!
Rengeteget tanulnak,
Mikor téged olvasnak.
50 évet megértél,
És ma hozzánk érkeztél!

**Kéray Dóra Edina
a máramarosszigeti
Leőwey Klára Líceum diákjai**

EMLÉKLAP

**A MÁRAMAROSSZIGETI
LEŐWEY KLÁRA LÍCEUM
RÉSZÉRŐL**

A NAPSUGÁR ÉS SZIVÁRVÁNY
*szerkesztőségének,
barátságunk jeléül.*

Máramarosziget
2006. október 20.

Inasztató
Béres István

A Nagyszebeni Napsugár-család is összegyűlt a tiszteletünkre.

Köszönjük egész éves fáradságos munkájukat! Ígérjük, a következő tanévben is hűséges olvasók maradunk.

Bakk Judit, Hadad

A gyerekek nagyon örültek a személyes találkozásnak. Köszönjük a szép szavakat, a meleg fogadtatást.

**Trufán Ildikó,
Nyáradszereda**

Minden gyermek talál benne kedvére való olvasmányt. Akinek bekerül a rajza, egy életre szóló kedves emlékként őrizgeti azt a lapszámot, és minden ismerősnek el is meséli „hírességét”.

A Napsugár, a Szivárvány nagy segítségünkre van a gyermekek olvasóvá nevelésében. A gyermekek korának megfelelő információkat közöl megfelelő hangnemben, játékosan.

Kandó Katalin, Zeteváralja

Aranyosak, napsugarasok vagytok! A külső munkatársi szerepet nagy szeretettel végzem, sőt kitüntetésnek tartom, hogy ilyen kitűnő csapatba sorolhatom magam.

Lakatos Nella, Nagybánya

Hosszas pedagógiai tevékenységem alatt mindig hasznos tanácsot, olvasmányokat adott a Napsugár. Örülök, hogy ebbe a kis faluba is eljuttattam, hisz ez a folyóirat segíti az anyanyelv megmaradását.

Hunyadi Emese, Küküllőboldogfalva

Cseppnyi emberséget, tengernyi melegséget, felhőtlen napokat, vidám, kacagó olvasókat!

**Bálint Piroska,
Oroszhegy**

Nyugdíjas pedagógusként is folyamatosan olvasom a Napsugarat és a Szivárványt. Fogadják minden elismerésemet a kiadványok tartalmi, formai, kivitelezési minőségéért.

Erőt, egészséget, további jó ötleteket és biztos „anyagi talajt” kívánok ezek megvalósításához.

Csergő Aranka, Székelyudvarhely

A gyerekek igen-igen örültek, és napon-ta forgatják. A kicsikhez szólnak olyan tiszta magyarsággal – nyelvtisztasággal, erkölcsi, kulturális értékhordozókkal – amit igazán megirigyelhetnének az anyaországi modernkedők is.

Finnország olvasók szülei

Örömmel és büszkeséggel töltött el, hogy a beküldött mesével és a fényképpel gazdagíthattam a Műsorfüzet tartalmát. A tavasz jöttével minden elképzelhető jót kívánok.

Peti Rozália, Héderfája

Az élet nehéz pillanataiban vannak kellemes meglepetések, amiért érdemes volt élni. Köszönet mindenért!

Simon Zita, Újós

Életem egyik legcsodálatosabb, legértékesebb hetét tölthettem veletek Illyefalván. Sok gonddal, bajjal, nehézséggel tele, eléggé egyhangú falusi életemben napsugár volt számomra az együttlét, a sok kedvesség, figyelmesség és nem utolsósorban a sok-sok ötlet, amelyet Töletek kaptam.

Bencze Gyöngyike, Erdőfüle

A szilágyosmlyói III. A osztály régi barátként mosolyog ránk.

Egy tanci, két nemzedék. Dénes Irénke varsolci tanító néni ötödikes és elsős tanítványai.

Napsugarat, erőt, egészséget, hogy még sok Napsugarat szerkeszthesse nek. Iskolámból 5 kolléga és én adományoztuk adónk 2%-át a Napsugárnak, de remélem, az ősztől még többen leszünk.

Andorkó Katalin, Vargyas

Köszönjük a sok jó ötletet, olvasmányt, mely által ebben az iskolaévben is gazdagabbak lettünk.

Ninács Mária, Nagybánya

Nagyon szeretik a gyerekek, örömmel és haszonnal forgatjuk nap mint nap. Nekünk, tanítóknak jó segítség, ötletekkel, értékes tudnivalókkal segíti munkánkat. Kívánunk erőt, egészséget, hogy még sok kisiskolásnak szerezhessenek örömet érdekes, színvonalas lapjukkal.

Lupsa Ilona, Marosvásárhely

Az anyanyelv tanítása során a Napsugár sokszor a kezünkbe kerül, és hasznát vesszük. Igyekszem a gyermekek lelkébe, szívébe oltani az anyanyelv iránti szeretetet, tiszteletet, az igényt, hogy minél szebben, helyesebben használják.

Várjuk a következő feladatokat, amelyek befogadására nem csak eszünket, hanem szívünket is kinyitjuk. **Jászay Laura, Székelyudvarhely**

Nálunk az egész osztály rendszeresen vásárolja, használjuk tanórán is.

László Mária, Székelyudvarhely

Küldünk néhányat a legsikeresebb versekből azzal a reménnyel, hogy viszontláthatjuk azokat a Napsugár lapjain. Színes és igényes számaikra továbbra is igényt tartunk!

Jó munkát, kitartást kíván

A lövétei tanítók közössége

Köszönjük szépen az év folyamán kifejtett sokoldalú tevékenységet, amely által minden hónapban megörvendezettettek tartalmas, kedvenc gyermeklapunkkal, a Napsugárral. Büszkék vagyunk arra, hogy mi is a Napsugár Kör tagjai lehetünk. **Barabás Zsuzsánna, Csíkszereda**

A dési gyerekek és tanítók ünnepelőben fogadták a stafétát.

Szeretnénk kifejezni hálánkat a Napsugár szerkesztőségének a négy év alatt nyújtott változatos és érdekes folyóiratokért.

**Máté Emese,
Marosvásárhely**

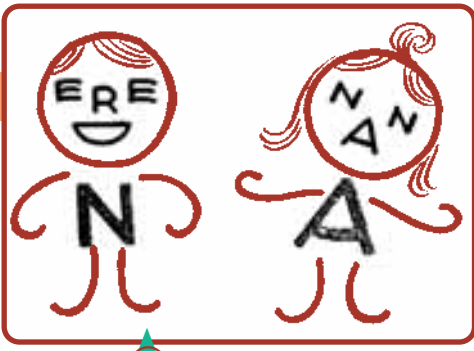

Székelykeresztúron már sok-sok szalag díszítette a vándorbotot.

TALÁLD KI!

A rejtvényeket régi Napsugarakból válogattuk.

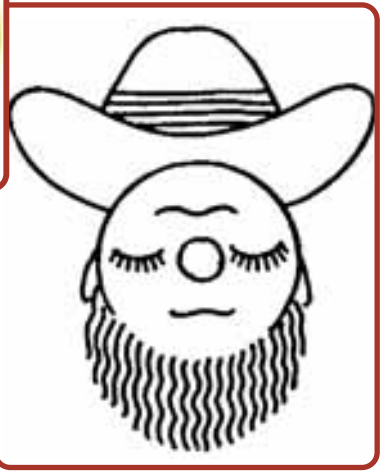

1 A képen látható hét részlet közül kettőnek azonos betűkből áll a neve. Melyek azok?

2 A piros vagy a zöld ponttól juthatsz el a liláig?

3 Mi a neve a kislánynak és a kisiúnak?

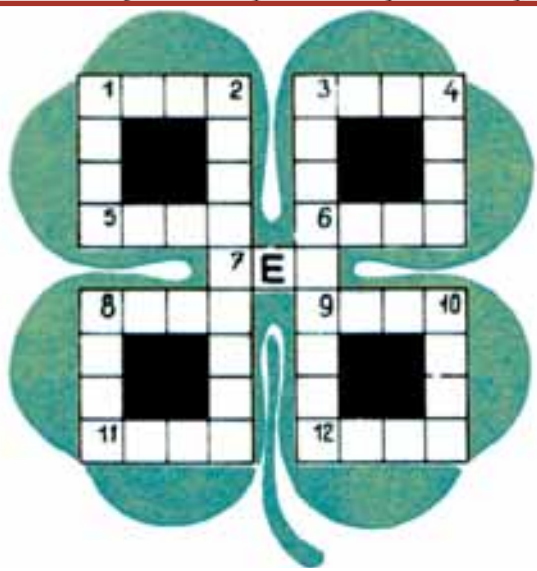

4 A postás nem tudja, hova vigye ezeket a leveleket, mert hiányzik róluk a város neve. Pedig a címzettek nevéből kitalálhatná. Segíts neki!

5 Ez itt egy bácsi. De vajon hol a barátja?

6 Olvasd sorba a kezdőbetűket!

7 Töltsd ki a betűhálót!
Vízszintes: 1. Fedélnek is mondják 3. Ahol tűz van, ez is van 5. Táplálkozni 6. Sok fa együtt 7. REY 8. Tejtermék 9. Apró rágcsáló 11. Lúd 12. Rúd
Függőleges: 1 Kugli 2. Őszi virág 3. Ősszel lehullanak 4. Mozsárhoz tartozik 8. Madárruha 10. Énekes madár

DECEMBERI MEGFEJTÉSEK
 1. Advent 2. Angyal 3. Szenteste
 4. Kisjézus 5. Betlehem 6. ajándék
 7. Karácsony

8 Mit kívánnak a hóemberek?

LLL

9 Milyen neveket rejtenek ezek a képrejtvények?

10 Ki melyik sárkányt eregeti?

A NOVEMBERI REJTVÉNY-PÁLYÁZAT megfejtése: akrobatacsoport.

Könyvjutalmat nyertek: Csillám Renáta, Nagyiratos; Gere Róbert, Felsőcsernáton; Kovács Norbert, Szilágybajos; Benedek Anita, Kápolnásfalu; a nyárádszentbenedeki II-IV. osztály.

Írd be a rajzocskák melletti kockákba a rovatcímekeket, majd töltsd ki a számozás szerint az alsó sorokat. A megfejtést küldd el címünkre, ha szeretnél részt venni a sorsoláson!
a Rejtvénykirály

1					-
		11		8	

					3
			6		

	4					5			-
			10						

			7		,
2					!

					9	
--	--	--	--	--	---	--

1	2	3	4	5

									,
6	7	3	4	2	2	4	5		

				U	G			!
5	8	9	2			10	11	

Jégen járó január

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

ERDÉLYI TÉL

Mindent befújnak, fednek zord havak.
Jégcsap-szakáll csüng bölcs kunyhó-ereszrül:
Karmos szelek zimankót hordanak
Aggult időben, Erdélyen keresztül.

Vén fák az erdőn fölcsikorganak,
Húnyt csillagképek régi fénye rezdül,
S az égi órák visszaforganak...

Aggult időben, Erdélyen keresztül
Karmos szelek zimankót hordanak,
Jégcsap-szakáll csüng bölcs kunyhó-ereszrül:
Mindent befújnak, fednek zord havak.

Szabó Katalin

CSEH KATALIN

BOLDOGASSZONY HAVA

Boldogasszony hava, télhó,
Vidáman pilinkél, hull a hó,
Eljött már az új esztendő,
Kolbásszal tele a bendő.

Szánkó siklik a havon,
Korcsolyázunk a tavon,
Szél paskolja az arcunkat,
Messze viszi kacajunkat.

Boldogasszony hava, január,
Tele a kamra, az éléstár,
Májashurkát majszolunk,
Szárad közben a bakancsunk.

Január jégpáncélt szorít az utakra,
északi szeleknek dudáját fuvatja.
Kéményünkben éjjel zúgnak, marakodnak,
jégcsap-sárkányfogak harapják a holdat.

Simon Emil

KÁNYÁDI SÁNDOR

TÉL

Beállt a Küküllő,
jégpáncél van rajta.
Nagy csönd van, elveszett
egészen a hangja.

A lovát úsztató
nyári kis legényke
korcsolyázni jön most
az arasznyi jégre.

Havasak a fűzfák,
mindenütt csak hó van.
Megcsillan a vén nap
mosolya a hóban.

Jégcsapok díszítik
a megdermedt gátat.
Vacog minden, ám a
halacskák nem fáznak.

A jég alatt versenyt
verseny után tartva
készülnek a fűzfát
zöldítő tavaszra.

Viman Szanella

Purity Milos

Adjon Isten minden jót ez új esztendőben!

RIGÓ BÉLA

NAPTÁR

Január: hó, hó, hónapok.

Benéznek sorba': itt vagyok.

Február: szél, szél, széles ég.

Csatorna ontja énekét.

Március: rügy, rügy, rügy fakad.

Tarka virágok, madarak.

Április: por, por, záporok.

Pocsolya, tenger háborog.

Május: majális. Dong a lomb.

Harangvirág és nagykolomp.

Június: tűz, tűz, tűz a nap,

Aranybúzában gép arat.

Július: víz, víz, vizesés.

A tó, a táj, a nyár mesés.

Augusztus: ég, ég, kék terem.

Dinnyék. Meglékelt végtelen.

Szeptember: légy, légy, légy te bölcs.

Sok iskolás és sok gyümölcs.

Október: szűr, szűr, szép szüret.

Korábban jön a szürkület.

November: köd, köd, lusta köd.

Mögüle tréfás ág bököd.

December: zúz, zúz, zúzmarák.

Az év kisöpri udvarát.

A rajzokat szabadkai
olvasóink készítették.

WEÖRES SÁNDOR

CSÍZIO*

Naptár-csere ideje,
véget ér az év,
Sorakoznak névnapok,
hemzseg annyi név!

Flórián a tüzet oltja,
Mátyás neve jeget oldja,
bogyót szemel Borbolya,
orsót perget Orsolya,
ballag Péter Pál a ködben,
Márk ingéből madár röppen,
Margit kertben kerepel,
szép Magdolna szüretel,
segít neki Lőrinc, Klára,
Bertalan a vesszőt vágja.
(Némelyiket rég tudom,
másikat most álmodom,
olyikat rosszul jelentem,
majd megtréfál ő is engem.)

Naptár-váltás évszaka,
Orion ragyog,
boldog, ki úgy változik,
mint a csillagok.

* Csízio: jóslatokat is tartalmazó naptár

Gudovity Masa

Zita Renáta

KEREK EGY ESZTENDŐ

Boldogasszony – Tél – Fergeteg hava

JANUÁR

Fergeteg vagy tél havában, januárban még mindig vigadunk. A Szentestével kezdődő ünnep, a tizenketted **Nagykarácsonytól Kiskarácsonyig, Vízkeresztig** tartott. Vízkereszt napját, január 6-át nevezik Kiskarácsonynak, mert a kereszténység első századaiban Jézus születését ezen a napon ünnepelték.

Mennyi örömet hozott ez a két hét! Az egész évben tevékeny kezek az állatok ellátásán kívül egyéb munkát nemigen végeztek. Az ünnepi asztal Vízkeresztig megterítve állt. Az ajtót szívesen tárták ki rokonok, barátok, jó szomszédok előtt. De gazda és vendég beszélgetését gyakran szakították meg a zajos bekérezkedők: betlehemesek, névnap- és újévköszöntők, aprószentekelők.

István és János napját, december 26-27-ét nemcsak azért ünnepelték meg különösképpen, mert a fél falut így hívták, hanem azért, mert most ráérték a mulatságra. A rokonokon, ismerősökön kívül legénykéek jártak köszönteni: *Megjöttem én – Jó estét, jó estét –/István köszöntésére./ István, légy egészségesben! /Köszöntelek remény-ségben. (Zala)*

Zendüljön föl János/ Hangos énekekkel! / Verseim elkezdem/ Gyönyörű rendekkel;/ Adjon az Úristen/ Erőt, egészséget! / Holta után pedig/ Örök dicsőséget. (Fehér megye)

VÁRADI PÉTER PÁL fotója

December 28-a, **aprószentek napja** szomorú ünnep lenne, hiszen a Krisztusért mártírhalált halt gyermekek emlékét idézi. Heródes, hogy kikerülje megjósolt végzetét, az újszülött Messiást keresve sok-sok betlehemi kisfiút

meggyilkoltatott. Ők az aprószentek. Emlékükre – és hogy a lányok is szenvedjenek –, a legények korbáccsal vagy vesszővel tréfásan megveregetik a lányokat, más vidékeken a szülők a gyermekeket. Ennek a szokásnak sokféle neve van: suprikálás, sibrákolás, csapulás, mustározás. Célja mindenütt ugyanaz: ahogy a Kisjézus megmenekült Heródes katonáitól, úgy meneküljenek meg ők a bajtól, betegségtől: *Aprószentek, Dávid, Dávid, / Éljen a*

fiad sokáig, (Székelyföld) – Szófogadó, jó légy, / Egészséges légy, friss légy, keléses ne légy! (Dunántúl)

A suprikáló legények korbáccsokra színes selyem szalagot, tarisznyájukba húst kaptak. Ebből rendezték meg legényavató multságukat, amin lányok, asszonyok nem vehettek részt. A frissen avatott legény ettől a naptól kezdve ihatott bort, és járhatott udvarolni.

GÖNCZ JÁNOS festményei (Szlovénia)

Akárcsak a karácsonyfa és a nagy ajándékozás, a **szilveszteri** mulatság is újkeletű szokás mifelénk. Régen családi körben várták meg az éjfélt, a férfiak kártyáztak, mesélgettek, az asszonyok pogácsát sütötték, a lányok gombóccal, ólommal férjet jósoltak maguknak.

Zaj azért mégis volt a faluban. A legények, pásztorok kürttel, kolomppal, ostorral kergették el az óévet és a gonosz hatalmokat.

Újév napja Szűz Máriának, Isten anyjának ünnepe, innen kapta január a Boldogasszony hava nevet.

Újévkor úgy illett, hogy férfiember lépjen elsőként a házba, mert csak ők hoztak szerencsét. Az ételeknek, akárcsak Karácsonykor, mágikus erejük volt. Szárnyas helyett disznóhúst ettek, mert a malac előre túrta, a tyúk hátra kaparta a szerencsét. A lencse, a kása sok pénzt hozott a házhoz, az alma egészséget. A lányok mosdóvizükbe, a gazdák az állatok itatóvizébe tettek piros almát, hogy olyan gömbölyűek és egészségesek legyenek az új évben, mint az alma.

Vízkeresztkor, január 6-án Jézus megkeresztelésének emlékére a katolikus vidékeken a pap és a kántor megszenteli a házakat, istállókat. Az ajtókra krétával felírja a három király nevének kezdőbetűjét: G.M.B. Így tartják távol a gonoszt a háztól.

Vízkeresztkor a három napkeleti király köszöntötte a Kisjézust. Gáspárt, Menyhártot és Boldizsárt fehér ruhás, papír-koronás leányok vagy legények jelenítették meg. Kezükből csillag, mely elvezette őket a betlehemi jászolhoz. A **háromkirályok** köszöntőt mondtak, néhol rövid színjátékot adtak elő.

Vízkereszt az ünnepi két hét utolsó napja volt. Leszedték a karácsonyi asztalt. A maradékot az állatoknak adták, hogy szépen fejlődjenek, a morzsát a gyümölcsfák tövére szórták, hogy bőven teremjenek az új évben.

Január 22-e **Vince napja**. A szőlősgazdák védőszentjükkel a várható időt jósoltatták meg.

Boldogasszony havának utolsó jeles napja 25-e: **Pál fordulása**. A legenda szerint a Jézust üldöző Saul megtért és Pál apostol lett belőle.

Zsigmond Emese

Háromkirály-járás az Alföldön

1. Újév

Boldogasszony ünnepe.

6. Vízkereszt

Háromkirályok ünnepe, a farsang kezdete.

17. Szent Antal

A beteg emberek és háziállatok védőszentje.

18. Piroska

Ha a lány e napon piros kendőt köt, év végéig férjhez megy.

18. Árpád-házi

Szent Margit – IV. Béla királyunk szentéletű leánya.

20. Fábrián – a pestisesek, **Sebestyén** – a vadászok, a molnárok védőszentje.

21. Ágnes – a vándós asszonyok védelmezője.

22. Vince

Ha fénylik Vince, borral telik meg a pince.

25. Pál fordulása

*Pál fordulása,
ha tiszta,
Bőven terem mező,
puszta,
Ha szeles: jó hadakozás,
Ha ködös: embernek
sírt ás.
Ha pedig havas vagy
nedves,
Lesz a kenyér igen
kedves.*

Itt születtem

Februári *Itt születtem* rovatunkban farsangolunk, mégpedig Vargyason, ahol az is kiderül, elveszett-e a táncos-lábú kecske.

A Fellegvárról a város panorámájában gyönyörködhetek.

sek újjáépítették a várat. Ennek az Óvárnak a maradványai még ma is állnak. A vár körül kialakult falu a környék kézműves- és kereskedelmi központjává fejlődött.

I. Károly Róbert király 1316-ban városi rangra emelte, fia, Nagy Lajos 1377-ben címeres pecsétet és újabb kiváltságokat adományozott, Luxemburgi Zsigmond 1405-ben szabad királyi várossá nyilvánította. Az ő idején, a török ellen az Óvár falain kívül épült várost is köfallyal kerítették be.

Erdély fővárosa, Kolozsvár a Gyalui-havasok keleti nyúlványa, a Bükk-erdő és a Feleki-hegy lábánál, a Kis-Szamos völgyében fekszik.

A történelem előtti időkből származó településnyomokra is bukkantak itt, a római korból pedig feliratos emlékeink is vannak. A 2. században Napoca néven város alakult ki a mai városközpont helyén. A római castrum romjait felhasználva az Árpád-korban a magyarok építettek itt királyi várat, amelyet az 1241-es tatártámadás elpusztított.

A környék magyar lakossága és az V. István király idején behozott flamand és szász telepe-

A Bethlen-bástya vagy Szabók bástyája

Az építkezést támogatták, a bástyák védelmét és javítását is ellátták az iparos céhek. A mészáros, lakatos, tímár, sarkantyúcsináló, aranyműves (ötvös), szabó, kovács, takács, szücs és kötélverő céheknek köszönhetette Kolozsvár a „kincses” előnevet.

A XV. sz. végére a városnak 18 tornya és 3 km hosszú várfala volt.

Térjetez be a gyönyörű, gótikus Szent Mihály-templomba.

A kolozsmonostori apátsági templom jelentős történelmi események színhelye.

Városunkat tatár, török, német sarcolta, tűzvész, járványok, parasztlázadások, vallási harcok pusztították, de mindig kiheverte veszteségeit, és épült, gyarapodott. Itt született Mátyás király, Bocskai István fejedelem, Bánffy Miklós író és külügyminiszter, Dávid Ferenc, az unitárius egyház megalapítója, Bolyai János matematikus, Székely Bertalan festő-, Szervátiusz Jenő szobrászművész, Reményik Sándor költő. Nehéz lenne leírni azoknak a jeles személyiségeknek a sorát, akik itt éltek, alkottak.

Az utóbbi 60-80 év rombolásai ellenére is számos műemlék megmaradt. A belvárosban majdnem minden épülethez történelmi események fűződnek.

Az Óvár régi piacterén áll a Státua, a Karolina oszlop, a Ferenc-rendi templom a zárdával, ahol iskolánk, a Zenelíceum is működik, így történelmi légkörben fejlődhetünk művészekké. Meghívunk koncertre a zárda gyönyörű, gótikus, csúcsíves refektóriumába.

Csodáljátok meg a Fötéren a Mátyás-szobrot, a Bánffy-palotát, a Hintz-patikát, a lábas házat, a régi városházát. Sétáljatok végig a régi Farkas utcán, ahol az Egyetem, a Református Kollégium, a gótikus templom és előtte a Szent György-szobor áll.

Hív a botanikus kert.

A Bánffy-palota

A Biassini szállónál Petőfi Sándorra, a Házsongárdi temetőben Szenczi Molnár Albertre, Apáczai Csere Jánosra, Brassai Sámuelre, Kriza Jánosra, Kós Károlyra, Dsida Jenőre, Szilágyi Domokosra, Bajor Andorra Bálint Tiborra emlékezhetek.

Büszkék vagyunk, hogy itt élhetünk és tanulhatunk Erdély kulturális központjában, ahol mintegy 30 iskola, ugyanannyi líceum, számos egyetem működik, színház, opera, bábszínház, filharmónia, múzeumok, képtárak várják látogatóikat.

A Szent György-szobor előtt

Összeállította Nagy Vilma tanító néni és a „Simion Toduță” Zenelíceum tavalyi IV. B osztálya. A fényképeket Hoch Sándor készítette.

–Skrék! Héj-jé, híj-jé! Krrr!
Vau-vau-vau!

– Mi ez a ricsaj? – riadt fel bóbiskolásából a tarkaharkály.

– Semmi, semmi, csak a szajkó, a konkurencia produkálja magát – nézett ki az odú nyílásán a párja. – Matyi már megint másokat utánoz: skrek – a saját hangja, híj-jé – az egerész-ölyvé, a krrr – ajtócsikorgás, a vau-vau – kutyaugatás.

– Na, de ilyenkor??? Mi szükség van most erre? Hiszen koparak a fák, nincs levél rajtuk, messzire ellátni az erdőben. S különben is, úgy ropog a fagyott hó a léptek alatt, hogy a vadász bajosan tud nesztelenül lopakodni.

– Szerencsére – lengette kanálfülét a nyúl. – Én is idejében meghallottam a léptét, és elrohantam onnan.

– Ilyenkor fő az összetartás, hogy a konda tagjai ne szóródjanak szét – röffent a beszélgetésbe Pofa, az öreg vaddisznókoca.

– Szeretném én azt a farkast látni, amelyik bennünket meg mer támadni! – csattintotta össze fehéren villogó, hatalmas agyarait Csülök, a vadkan. Értetek én akár a medvével is megküzdök.

Közben Matyi az öreg tölgyfa ágára telepedett, onnan figyelte Cinit, a szécinkét, aki szorgalmasan kutatott át minden repedést ételment keresve. Ki is csipentett magának egy sovány kis lárvát a kéreg egyik mélyedéséből.

– Kicsit ér, kicsit ér! – nézett panaszosan Matyira.

– Mit keseregsz itt? – pillantott rá kék szemével fölényesen Matyi. Az erdő szélén, az erdészlaknál tele van a madáretető napraforgó-maggal. Röppenj oda, és lakjál jól, szegény kis éhenkórász. Társaid, a csuszkák, meggyvá-

BITAY ÉVA

JANUÁR

és hallgatózom, hogy hol kong üresen, hogy kiemeljem a pihenő méheket, amit a méhész – ugyebár – nem néz jó szemmel.

– Fő, hogy megtaláljuk az éléskamrát, amelyet még az ősszel feltöltöttünk mindenféle fi-

nomsággal – rohangált ide-oda, éhesen Cibóka, a mókus.

– Kár, kár, kár, hogy rövid az eszed. S az is kár, hogy kevés az élelem már – húzott el a fák felett a fekete varjúsereg.

...Amúgy csend volt az erdőben, csak a hó hullott nagy pátokban a fákról, amikor egy felröppenő madár megrázta az ágot.

KISKÖPÉ

Hol vannak télen a békák? Hát a kígyók?

Novemberi megfejtések:

Nálunk tölti a telet a fogoly, a fácán, a meggyvágó, a szécinke, a varjú. **Nyertesek:** **Vura Sándor**, Körösjánosfalva; **Kászonyi Ingrid**, Krasznabélték; a **marosvásárhelyi Liviu Rebreanu Gimnázium** IV. F, H és I osztálya.

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Könyvmoly

Az *Arany mesekönyv* *Benedek Elek* gyűjtése. Ebben a könyvben mindenféle típusú mese található. Olvassátok el! Ígérem, találtok varázslatot, vicceset és érdekes mesét benne.

Gyarmathy Tímea, Nagybánya

Ajánlom az egyik legszebb könyvet, amit olvastam: a *Kincskereső kisködmönt*, amit *Móra Ferenc* írt. Nagyon szép, és biztos, hogy ha csak egy picit is olvastok belőle, nagyon megtetszik majd nektek.

Jakab Tatár Edina, Tekerőpatak

– Szia, könyv! De szép képek vannak benned! Szeretnék magammal vinni az iskolába, hogy megmutassalak a barátainknak.

– De én nem megyek, mert beteg vagyok.

– Mi a bajod?

– Összegyűrted a lapjaimat, és nagyon fáj.

– Kérek, könyv, bocsáss meg, és ne haragudj rám, máskor nem fogom összegyűrtetni a lapjaidat!

– Na jól van, akkor megbocsátok, és megyek veled az iskolába.

Bíró Zsolt, Szilágysomlyó

György Barnabás, Csíkmenaság

TESTVÉREK KUCKÓJA

Boglárika 6 éves. Játsszunk, veszekedünk, hamar kibeküldünk. Szoktam olvasni neki, és segítek számológépezni is. Az jó, ha van egy testvéred, mert akkor soha nem unatkozol.

Fodor László, Tekerőpatak

Hárman vagyunk testvérek, mind a hárman fiúk. Sokat szoktunk veszekedni, de azért játszunk és focizunk is együtt. A Napsugár oldalait mindig közösen nézzük át, a feladatokat együtt oldjuk meg.

Józsa Benjámín, Róbert és Richárd, Szilágysomlyó

A testvérem októberben született. Ő az életem egyik vágyának a beteljesülése. Minden nap, amikor az iskolából hazajövök, az első dolgom, hogy megnézzem, hogy van, és mit csinál. Van, amikor én ringatom álomba. Még nem volt sok időm, hogy tapasztaljam, milyen is egy testvér, de azt tudom, hogy nagyon fogom szeretni. Remélem, ha nagyobb lesz, sokat fogunk játszani. Testvérem nélkül nagyon egyedül voltam.

György Renáta, Csíkmenaság

A címlapon: staféta-átadás Székelykeresztúron és a máramarosszigeti Krechnyák Regina köszöntője.

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztők: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu, nr. 58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/418001. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlap: www.napsugar.ro A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751 Ára 1,8 lej

Szólj, szám!

Havonta 3 díjat sorsolunk!

1. Mi a lat és mi a sut? Mit jelentenek a szólasók: **latba vet, sutba dob?**

2. Keressetek magyar településneveket, amelyekben benne van vásár szavunk.

3. Hébe-hóba. Gyűjtsetek igéket, kifejezéseket arról, hogyan hull a hó, és összetett szavakat, amelyeknek egyik tagja a hó.

Novemberi megfejtések: 1. *alom; 2. áriázik, skálázik, füttyül, trillázik, csicsereg, dalolnak, nótáznak, dúdol; 3. Nem enged a '48-ból. Kivágja a 21-et. Pálcát tör fölötte. Lándzsát tör melléte. Rosszul áll a szénája. Kifele áll a szekere rúdja. Pellengrére állít. A vádlottak padjára ültet. Nyertesek: Tiron Ábel, Csíkszereda; a szatmárnémeti Hám János Iskola III. osztálya; a székelyudvarhelyi Bethlen Gábor Iskola III. A osztálya és a gernyeszegi III. B. osztály.*

Moldován Klaudia, Marosvásárhely

Vágjátok ki, és ragasz-
szátok neve-
tek mellé a
gyűjtőlapra.

Bocskai István címere

JANUÁR

5 évtized – címlap

Rusz Livia, 1961

Soó Zöld Margit, 1973

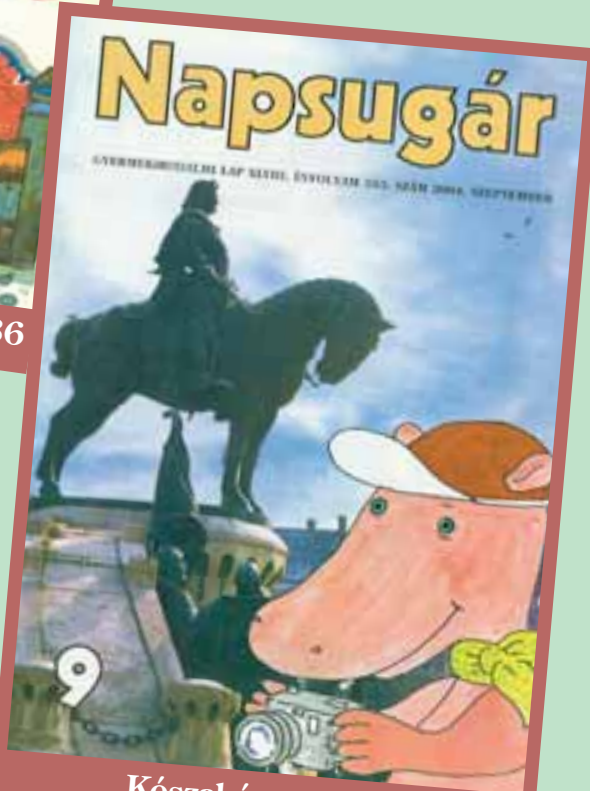

Árkossy István, 1986

Napsugár

Deák Ferenc, 1995

Kószabósza, 2004